

14 SUBMANIFESTALJAGET

14.1 SUBMANIFESTALJAGET

¹Indelningen i sju departement inom planeten börjar med 45-jagen, och det är 44-jagen, som ha närmaste ansvaret för departementsverksamheten i femte naturriket (45-, 46- och kausaljagens verksamhet).

²Innan 45-jaget gör sitt inträde i 44-världen och därmed i sjätte naturriket, måste han ha gjort sitt val av framtida kosmisk karriär, den utvecklingsväg han skall följa sedan han såsom 42-jag inträtt i kosmos. Att han redan nu gör valet, betingas av att han såsom 44-jag bland annat måste påbörja den specialisering som erfordras för denna funktion, i den mån detta är möjligt inom solsystemet. Den härför erforderliga kunskapen erhåller han från planetregeringen. Valet avser endast speciella förvärv av förmågor i närmast högre kosmiska rike. Vilka andra vägar monaden väljer i ännu högre riken, blir en senare sak.

³Olika möjligheter finnas att välja på. Han kan välja att inträda i vår planetregering eller i vår solsystemregering eller anträda någon annan kosmisk väg. I regel har valet fallit på en funktion i manifestationsprocessen inom ramen för det departement 44-atomen i hans tredjetriad tillhör.

⁴Gautama (senare Buddha) hade valt Siriusvägen men ångrade sig, när han såg svarta logens fruktansvärda makt, och ingick i planetregeringen. Så får man icke göra, emedan det vållar trassel i kosmiska organisationen. Den nya väg han sedan valde blev solsystemregeringen, dit han överflyttar under innevarande Vattumannens zodiakepok. 43-jaget Maitreya, vår nuvarande världslärare, har valt Siriusvägen, som han slår in på under nästa zodiakepok, Stenbockens. Vår nye världslärare blir då den som vi känt såsom Pytagoras, nuvarande 44-jaget K.H.

⁵Detta omnämnes för att visa, hur individer i hela kosmiska evolutionen omsorgsfullt förberedas för kommande uppgifter. Varje detalj i hela kosmiska organisationen är noga förutsedd och förberedd. Varje monad i högre riken är fullt kompetent att handhava tilldelad funktion.

⁶Om submanifestaljagens (44-jagens) och ännu högre jagens funktioner i övrigt veta vi föga, eftersom människan saknar varje möjlighet att fatta dessa. Men vi ha fått veta, att dessa individer äro fullt sysselsatta under dygnets alla 24 timmar och att det arbetet är så överväldigande, att de måste hushålla med tiden för att kunna använda något av den för egen utveckling. Det gäller för övrigt alla i högre riken. Även om manifestationsprocesserna till stor del kunna automatiseras, krävs dock ständig övervakning i individuella fallen, eftersom allting i sista hand är individuellt och unikt.

14.2 Pytagoras

¹Det finns ingen i västerländska medvetenhetens utvecklingshistoria, som gjort en sådan insats som Pytagoras, nuvarande 44-jaget K.H. Han framträdde hundra år före sista inkarnationen av Buddha och sex hundra år före Kristus–Maitreya.

²Det var Pytagoras, som gav mänskligheten hylozoiken. Genom att klargöra verklighetens tre aspekter och därvid framhäva materiaspekten såsom grunden för exakt verklighetsforskning lade han grunden för västerländsk vetenskap, utformade denna med tanke på västerländska förståelsen för tillvarons materiaspekt. Att filosoferna misslyckades med sin spekulering, beror just på att de utgingo från medvetenhetsaspekten, innan de genom förståelse av materiaspekten förvärvat grunden för verklighetsforskning. Ett förstajag kan icke börja med subjektiv medvetenhet utan objektivt underlag för medvetenheten. Resultatet måste bli fikcionalism.

³Det är emellertid först i vår tid som Pytagoras kunskapslära fått bli publicerad. Kyrkan har icke längre kunnat hindra dess offentliggörande och staten har ännu icke annat än i kommunistländerna fått tillräcklig makt för att kunna göra det.

⁴Frågan är, om planethierarkien skall lyckas övertyga härskande auktoriteterna inom

vetenskapen (filosofien har förlorat sin makt), att hylozoiken är den enda hållbara arbetshypotesen och därmed få den insikten så allmänt godtagen, att icke ens diktaturstaterna våga sig på att förbjuda kunskapen. Lyckas socialisterna, som oemotståndligt driva mot diktatur, få herravälde innan idén slagit rot, blir mänsklighetens utveckling på nytt hämmad.

14.3 Submanifestalvärlden

¹I värld 44 finns ingen skillnad mellan det förflutna, nuet och framtiden utan förefaller allt ligga i nuet. Framtidens skeende försiggår inför betraktarens ögon. Men detta betyder ej, att allt detta blir verklighet. Ty allt skeende förändras så gott som ständigt genom nytillkomna faktorer. Det man ser är alltså resultatet av i varje ögonblick existerande orsaker. Det man ser är icke verkliga skeendet utan potentiella skeendet. När detta skall bli definitiva skeendet, kan det se helt annorlunda ut. För att kunna rätt förutsäga verkliga skeendet måste man kunna bedöma, om nya faktorer kunna tillkomma, vilka dessa äro och hur de kunna verka. Ingenting är definitivt, förrän det förverkligats. Det finns intet oundvikligt öde.

²Väl att märka är, att detta gäller allt skeende, även det skenbart mest obetydliga. Det är den pågående manifestationen i alla dess yttringar man ser.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Submanifestaljaget* av Henry T. Laurency.

Uppsatsen ingår i boken *Människans väg*, utgiven 1998.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1998.